

relsen skal således ikke nødvendigvis være truffet inden 14 dage efter klagens modtagelse, men det forudsættes som hidtil, at dette normalt vil være tilfældet, jf. afsnit 6.1. ovenfor i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Ved udtrykket »hverdage« i § 36, stk. 3, 1. pkt., forstås mandage til fredage bortset fra helligdage. At afgørelsen skal være truffet »inden 7 hverdage efter klagens modtagelse«, indebærer, at en klage, der i normaluger uden helligdage f.eks. modtages mandag morgen, skal være afgjort inden udgangen af tirsdag i den efterfølgende uge.

At fristen på 7 hverdage er absolut, indebærer i øvrigt et ubetinget krav om, at patientklagenævnets skal træffe afgørelse inden for fristen. Overskrides fristen, vil det efter omstændighederne bl.a. kunne føre til tjenstligt ansvar. Der vil imidlertid ikke være mulighed for at iværksætte den påklagede tvangsbehandling alene som følge af, at fristen er overskredet. I sådanne tilfælde må overlægen således afvente nævnets afgørelse, medmindre der i ventetiden f.eks. er indtrådt en sådan forværring af patientens helbredstilstand, at omgående gennemførelse af behandlingen under de nuværende omstændigheder er nødvendig, jf. § 32, stk. 3, som affattes ved § 1, nr. 13, i dette lovforslag.

Til § 37

I § 37 videreføres § 34 i den nugældende psykiatrilov med de ændringer, der følger af, at patientklagenævnet efter § 35 også skal behandle klager over tvangsindlæggelse, tvangstilbageholdelse og tilbageførsel i 1. instans. Forslaget svarer i det væsentlige til § 38, stk. 1, og § 39 i det lovudkast, som flertallet i det lovforberedende udvalg anbefalede, jf. betænkning nr. 1109/1987 s. 30 og afsnit 5.2. ovenfor i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Bestemmelsen i § 37, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 14, indebærer, at patienten eller patientrådgiveren kan forlange, at patientklagenævnet indbringer sin afgørelse vedrørende tvangsindlæggelse, tvangstilbageholdelse eller tilbageførsel for retten efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 a. Under sagens behandling i retten vil det som hidtil være sygehusmyndigheden, der er part, jf. retsplejelovens § 470, stk. 1, og betænkning nr. 1109/1987 s. 101.

Som det fremgår, tager § 37 kun sigte på de tilfælde, hvor patienten ønsker patientklagenævnets afgørelse indbragt for retten. Det skal ses i lyset af, at formålet med ordningen er at udmønte den frihedsberøvedes krav ifølge grundlovens § 71, stk. 6, på efter anmodning at få prøvet frihedsberøvelsens lovlighed ved retten. Går patientklagenævnets afgørelse

sygehusmyndigheden imod, kan sygehusmyndigheden ikke indbringe sagen for retten efter reglerne i retsplejelovens kap. 43.

Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at sygehusmyndigheden er afskåret fra at få prøvet patientklagenævnets afgørelse ved domstolene. Sygehusmyndigheden har således allerede efter de nugældende regler mulighed for at udtage stævning mod vedkommende patientklagenævn efter retsplejelovens regler herom, jf. grundlovens § 63. Den foreslåede klageordning er også på dette punkt på linie med flertallets forslag i det udvalg, der forberedte den nugældende psykiatrilov.

Fristen på 2 måneder i § 37, stk. 2, for fornyet prøvelse ved patientklagenævnet af spørgsmålet om udskrivning gælder som hidtil kun, når der er spørgsmål om fornyet prøvelse af den samme frihedsberøvelse. Fristen gælder derimod ikke, hvis der er tale om en ny frihedsberøvelse. Fristen gælder endvidere ikke, hvis alene der er spørgsmål om prøvelse af en tilbageførsel i medfør af § 10 a, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 4.

Til § 38

Bestemmelsen i § 38 viderefører den ordning, der gælder efter § 38 i den nugældende psykiatrilov. Den foreslåede udvidelse af de lokale patientklagenævns saglige kompetence fører således ikke til ændringer i de nugældende regler om den saglige kompetence for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, jf. herved bemærkningerne ovenfor til § 35.

Til § 39

Ved § 39, stk. 1, indføres pligt for patientklagenævnet til hvert år at offentliggøre en beretning om sin virksomhed. Bestemmelsen supplerer § 21 i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v., der fastsætter pligt for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn til at afgive en årlig redegørelse om sin virksomhed. Endvidere indføres i § 39, stk. 2, mulighed for, at sundhedsministeren kan fastsætte regler om indberetning af afgørelser fra patientklagenævnene og Sundhedsvæsenets Patientklagenævn og om offentliggørelse af afgørelser af generel betydning.

Formålet med § 39, stk. 1, er bl.a. at forbedre mulighederne for, at patientklagenævnene kan indgå i en dialog om forholdene på de psykiatriske afdelinger, der hører under vedkommende nævns område. Det forudsættes derfor, at udarbejdelsen af årsberetningen sker i samarbejde med de psykiatriske afdelinger. Endvidere forudsættes bl.a. § 71-tilsynet, Folketingets Ombudsmand og Sundhedsstyrelsen at blive gjort bekendt med årsberetningen.